IX kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**
(NR 71)
z dnia 30 czerwca 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 71)

30 czerwca 2021 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi: ministra rolnictwa i rozwoju wsi na dezyderat nr 34 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zakończenia postępowania scaleniowego w Lipnicy Wielkiej;

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2020 r. poz. 805 ze zm.) w zakresie zakazania emitowania reklam przed lub w czasie audycji oferowanych na platformie VOD;

– rozpatrzenie petycji wielokrotnej w sprawie podjęcia uchwały dotyczącej szczepień przeciwko wirusowi SARS-CoV-2;

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 227 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 505 ze zm.) w zakresie daty wypłaty uposażenia funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej;

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych (Dz.U. z 2020 r. poz. 619) w zakresie pozbawienia prawa do świadczenia i uprawnień określonych tą ustawą pracowników, funkcjonariuszy, żołnierzy lub współpracowników organów bezpieczeństwa państwa PRL;

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz.U. z 2020 r. poz. 517 ze zm.) w zakresie pozbawienia prawa do uprawnień określonych tą ustawą pracowników, funkcjonariuszy, żołnierzy lub współpracowników organów bezpieczeństwa państwa PRL;

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 56 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2019 r. poz. 1541 ze zm.) poprzez zastąpienie wyrazów „leki” i „leków” odpowiednio wyrazami „produkty lecznicze” i „produktów leczniczych”;

– rozpatrzenie projektów dezyderatów:

– w sprawie zasad obliczania dochodu przy ustalaniu odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej,

– w sprawie zmian w przepisach odnoszących się do gospodarowania odpadami,

– w sprawie zmian w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji,

– w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych,

– w sprawie dokonania zmian porządkujących w przepisach niektórych ustaw,

– w sprawie funkcjonowania ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej,

– w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny w zakresie odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy przekroczeniu obrony koniecznej.

W posiedzeniu udział wzięli: **Mariusz Drozdowski** zastępca Dyrektora Departamentu Nieruchomości Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **Tomasz Lis** dyrektor Biura Dyrektora Generalnego Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz **Mateusz Lichosyt** wójt gminy Lipnica Wielka.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Małgorzata Nowak** oraz **Ewa Pietrzak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam, otwieram 71. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. W projekcie porządku tego posiedzenia mamy następujące sprawy.

W punkcie pierwszym rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi ministra rolnictwa i rozwoju wsi na dezyderat nr 34 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zakończenia postępowania scaleniowego w Lipnicy Wielkiej.

W punkcie drugim rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji w zakresie zakazania emitowania reklam przed lub w czasie audycji oferowanych na platformie VOD.

W punkcie trzecim rozpatrzenie petycji wielokrotnej w sprawie podjęcia uchwały dotyczącej szczepień przeciwko wirusowi SARS-CoV-2.

W punkcie czwartym rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 227 ustawy z 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie daty wypłaty uposażenia funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej.

W punkcie piątym rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach w zakresie pozbawienia prawa do świadczenia i uprawnień określonych tą ustawą pracowników, funkcjonariuszy, żołnierzy lub współpracowników organów bezpieczeństwa państwa PRL.

W punkcie szóstym rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego w zakresie pozbawienia prawa do uprawnień określonych tą ustawą pracowników, funkcjonariuszy, żołnierzy lub współpracowników organów bezpieczeństwa państwa PRL.

W punkcie siódmym rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 56 ust. 3 i 4 ustawy z 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

W punkcie ósmym rozpatrzenie projektów dezyderatów w następujących sprawach. Po pierwsze, w sprawie zasad obliczania dochodu przy ustalaniu odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej. W drugim punkcie – w sprawie zmian w przepisach odnoszących się do gospodarowania odpadami. W punkcie trzecim – w sprawie zmian w ustawie z 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji. W kolejnym punkcie – w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy z 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych. W kolejnym – w sprawie dokonania zmian porządkujących w przepisach niektórych ustaw. W kolejnym punkcie – w sprawie funkcjonowania ustawy 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. W ostatnim punkcie – w sprawie zmiany ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny w zakresie odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy przekroczeniu obrony koniecznej.

Szanowni państwo, zgodnie z listą obecności, stwierdzam kworum wymagane regulaminem Sejmu. Czy są uwagi do przedstawionego projektu porządku posiedzenia? Nie słyszę uwag, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła porządek posiedzenia. Przystępujemy do jego realizacji. Bardzo proszę przedstawiciela ministra rolnictwa i rozwoju wsi o przedstawienie uzupełnionej odpowiedzi na dezyderat numer 34 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zakończenia postępowania scaleniowego w Lipnicy Wielkiej. Kto z państwa? Bardzo proszę.

Zastępca Dyrektora Departamentu Nieruchomości Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi Mariusz Drozdowski:

Dzień dobry, szanowny panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, chciałbym przedstawić stanowisko ministra rolnictwa i rozwoju wsi. Nazywam się Mariusz Drozdowski. Jestem zastępcą dyrektora w Departamencie Nieruchomości Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Szczegółowa odpowiedź na dezyderat została przekazana przy piśmie ministra z 10 czerwca 2021 r.

Stanowisko to zostało uzgodnione z ministrem sprawiedliwości oraz z ministrem rozwoju, pracy i technologii. W tym stanowisku wskazane zostało, że istnieje obecnie możliwość uporządkowania stanu prawnego nieruchomości objętych postępowaniem scaleniowym w Lipnicy Wielkiej bez interwencji legislacyjnej. Powinna ona nastąpić na podstawie obowiązujących przepisów. W szczególności wskazane zostało, że może mieć tutaj zastosowanie art. 10 ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Skorzystanie z tego przepisu powinno wyeliminować stan niepewności prawnej.

Należy zwrócić uwagę, że wpis ostrzeżenia nie obala domniemania prawdziwości przysługującego prawa, przeciwko któremu jest skierowane. Nie ogranicza uprawnionego w rozporządzeniu tym prawem, ani też nie umożliwia wpisu prawa nabytego po ujawnieniu ostrzeżenia. Natomiast ustawodawca nie powinien raczej stanowić przepisów, które będą korygowały negatywne skutki konkretnego działania organów administracji publicznej.

W odpowiedzi w stanowisku ministra wskazano też szczegółowe informacje dotyczące sytuacji i stanu faktycznego istniejącego po scaleniu. Wskazane zostało, że podejmowane są kroki mające na celu uregulowanie stanu prawnego nieruchomości. Następuje też obrót nieruchomościami, a także prowadzone są procesy inwestycyjne. Aktualnie jedynie dla 305 działek ewidencyjnych, wchodzących w skład 26 jednostek rejestrowych gruntów, nie zostały założone księgi wieczyste, co stanowi zaledwie 1,5% wszystkich działek ewidencyjnych i około 0,8% nieruchomości. Około 3% ksiąg wieczystych założonych po scaleniu dla nieruchomości znajdujących się w obrębie Lipnica Wielka zawiera wpis ostrzeżenia o niezgodności stanu prawnego ujawnionego w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, co jak wskazałem wcześniej, jest możliwe też do wykreślenia do uzgodnienia.

To są najważniejsze konkluzje. Wskazano też, że w zasadzie minister nie oponuje przeciwko uchwaleniu takiej ustawy, natomiast należy mieć na uwadze te mankamenty i te kwestie, na które wcześniej zwróciłem uwagę. Dziękuję bardzo. Jeżeli będą szczegó-

łowe pytania czy problemy, postaramy się udzielić odpowiedzi razem ze współpracownikami.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Pan poseł Grzegorz Wojciechowski... Nie panie pośle, przepraszam, jednak w takiej kolejności. Pani przewodnicząca Urszula Augustyn, która referowała tę petycję, przedstawi swoje stanowisko wobec odpowiedzi, a potem będę już udzielał głos. Bardzo przepraszam.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Ja bym się chciała oprzeć na jednym akapicie z odpowiedzi ministra rolnictwa, który oczywiście w bardzo szeroki sposób argumentuje sytuację mieszkańców gminy Lipnica Wielka.

Ten akapit brzmi tak „dostrzegając wagę problemu mieszkańców gminy Lipnica Wielka, których prawa właścicielskie zostały ukształtowane decyzją ustaleniową, następnie uchyloną w postępowaniu sądowo-administracyjnym, nie oponujemy podjęciu inicjatywy legislacyjnej ukierunkowanej na kompleksowe uregulowanie wszelkich kwestii dotyczących stanów prawnych gruntów objętych przedmiotowym postępowaniem scaleniowym”.

Dlaczego uważam, że ten akapit jest kluczowy? Właśnie dlatego, że znajdujący się w pewnego rodzaju klinczu mieszkańcy i władze gminy poszukują od dawien dawna sposobu na to, żeby z tego klinczu wyjść. Jeśli więc w tej wyjątkowo trudnej sytuacji, w której nie ma rozwiązania, które dawałoby wszystkim zadowolenie, możemy przychylić się do próby rozwiązania tego problemu, jednak w sposób legislacyjny, to proponowałabym, żebyśmy taką inicjatywę legislacyjną podjęli.

Co więcej, mieszkańcy gminy, a właściwie władze gminy, nie czekają na zesłanie rozwiązania z nieba. Sami przygotowali to rozwiązanie i proponują, żeby to rozwiązanie mogło być wprowadzone w życie. Zdaję sobie sprawę z tego, że to jest zupełnie wyjątkowa sytuacja. Niemniej jednak uważamy, co potwierdziliśmy podczas dzisiejszego posiedzenia prezydium naszej Komisji, że nie ma innego wyjścia, tylko trzeba postarać się pomóc mieszkańcom właśnie w taki sposób, żeby to rozwiązanie legislacyjne przeprowadzić. Wyjątkowość tej sytuacji polega na tym, że mieszkańcy nie zawinili tej sytuacji, w której się dzisiaj znajdują. Koszty ponoszą oni i ponosi cała gmina. Bez tego specjalnego rozwiązania prawnego nie są w stanie z tej sytuacji wybrnąć.

W związku z tym będziemy rekomendowali Wysokiej Komisji, żeby inicjatywę legislacyjną podjąć, przedstawić ją rządowi i spróbować znaleźć wyjście prawne, które raz na zawsze tę sytuację w gminie Lipnica Wielka rozwiąże. Być może trzeba będzie stworzyć jakiś specjalny fundusz. Tutaj instrumenty są po stronie rządu. Jeśli przekonamy rząd, że to rozwiązanie jest jedyne i możliwe, i jak czytam w odpowiedzi ministra rolnictwa i rozwoju wsi, dopuszczalne z jego punktu widzenia, to mam nadzieję, że właśnie takie działanie spowoduje, że mieszkańcy gminy Lipnica Wielka raz na zawsze ten problem rozwiążą. To spowoduje, że gmina będzie mogła normalnie funkcjonować. Ludzie będą wiedzieli, na czym stoją. Będzie można rozpocząć inwestycje itd. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Poproszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego. Oczywiście pan wójt też będzie uczestniczył w tej dyskusji, ale zgodnie z podstawowymi regułami – najpierw posłowie, a potem będę prosił gości. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Rozwiązania, które obecnie obowiązują i które, zdaniem przedstawicieli ministra rolnictwa, mogą doprowadzić do zakończenia tej patowej sytuacji – przez ileś tam lat do zakończenia nie doprowadziły. Trudno oczekiwać, że bez zmian prawnych ta sytuacja będzie doprowadzona do końca. Argumenty takie, że księga wieczysta z jakąś adnotacją, że ten stan prawny, nie jest stanem prawnym, przeczy samej księdze wieczystej jako księdze zaufania publicznego, przeczy dobrej wierze księgi wieczystej.

Chciałem też zwrócić uwagę, może pozornie tylko wychodzę poza treść, ale dział pierwszy księgi wieczystej jest wyłączony z tego zaufania. Dlaczego? Dlatego, że tutaj

pierwszeństwo ma ewidencja gruntów. To z ewidencji gruntów zanosimy zmianę do księgi wieczystej. Jakakolwiek zmiana granicy czegokolwiek dotyczącego nieruchomości, już nie mówię o numerze działek, powoduje zmianę w księdze wieczystej. Natomiast ten zapis w księdze wieczystej nie jest trwały. Nie można mieć przekonania, że to, co jest w dziale pierwszym księgi wieczystej jest na pewno zgodne z aktualnym stanem w ewidencji gruntów, która ma tutaj pierwszeństwo. Stan w ewidencji gruntów na dzień dzisiejszy jest niepewny. W związku z tym ta niepewność występuje nie tylko w tych księgach, które są objęte tą klauzulą czy też nieruchomości, które nie są w ogóle objęte księgą, ale tutaj w znacznym stopniu podnosi ryzyko tych zmian, również w księgach, które już są założone, które nie są obarczone tą klauzulą, że stan, że ten stan prawny może być niepewny.

W związku z tym myślę, że powinniśmy jednak wystąpić z propozycją uregulowania „specustawą" tej jednej kwestii, ponieważ dotychczasowe przepisy zawiodły. Gdzieś pojawiło się zapętlenie, że przez tyle lat mieszkańcy nie mogli wyjść z tej sytuacji. Ostatecznie trzeba to uregulować, a potem dopiero ewentualnie myśleć, dlaczego zaszła taka sytuacja i uchronić następne miejscowości przed podobną sytuacją, czy też zachęcić następne miejscowości do scalania gruntów, bo potrzeby scaleniowe są naprawdę bardzo duże.

Jeżeli właściciele nieruchomości czy też władze gminy, czy władze powiatu patrzą na to, co się wydarzyło w Lipnicy, to ten proces znacznie się spowalnia. Chciałem też zwrócić uwagę, że również w tym zakresie są środki Unii Europejskiej, więc to jest też kwestia pełnego wykorzystania środków z Unii Europejskiej. Warto dać dobry przykład. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Poproszę pana Mateusza Lichosyta, wójta gminy Lipnica Wielka. Proszę.

Wójt Gminy Lipnica Wielka Mateusza Lichosyt:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, dzień dobry. Lichosyt Mateusz, wójt gminy Lipnica Wielka. Czytałem wspólne stanowisko Ministerstwa Sprawiedliwości i Ministerstwa Rolnictwa z dnia 10 czerwca 2021 r. Tak naprawdę otrzymaliśmy to samo, tylko bardziej rozbudowane – porównując do poprzednich stanowisk.

Wiemy, że była decyzja scaleniowa, że zostały zamknięte stare księgi wieczyste i otwarte nowe. Wiemy, że została założona nowa ewidencja gruntów. Później, w 2011 r., decyzja została uchylona, a w 2013 r. odrzucona skarga kasacyjna. Tak naprawdę od tego momentu zaczęły się te problemy, o których cały czas mówimy. Powtarzam to już na kolejnym posiedzeniu Komisji, będąc tutaj osobiście, że problemem nie są w tym momencie ludzie, tylko tak jak już zostało powiedziane, jakaś luka w prawie, jakiś problem, w wyniku braku przepisów. Teraz my jesteśmy beneficjentami skutków tych błędów, nasi mieszkańcy oraz nasze możliwe dalsze postępowanie.

Oczywiście w tym momencie chcę się odnieść bezpośrednio do tej odpowiedzi. Mam kilka pytań i pozwolę sobie zacytować wypowiedzi dwóch osób. Oczywiście powiem, kiedy i jak komentowały daną sytuację, ale przede wszystkim mam pytanie, szanowni państwo, autorzy tego wspólnego stanowiska rządu, dotyczące naszego problemu. Jest powiedziane w tej odpowiedzi tak: „osoba, której nieruchomość była objęta postępowaniem scaleniowym, po wyeliminowaniu z obrotu prawnego decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia gruntów, uprawniona jest do wystąpienia z powództwem o usunięcie niezgodności między stanem prawnym ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym". Mam przez to rozumieć, że mam przekazać mieszkańcom, których w mojej gminie jest około 6 tys., że idźcie sobie do sądu regulować stan prawny, bo jest stan niepewności prawnej? No nie, tego nie zrobię, ponieważ tak jak wspomniałem na wstępie, to nie oni byli temu winni, że jest w tym momencie taka sytuacja.

Musimy sobie zdawać sprawę z tego, że trzeba się zorganizować. Trzeba przygotować odpowiednie dokumenty. Trzeba zapłacić. Trzeba czekać. Ile mamy jeszcze czekać? Przecież to są lata! To są kolejne lata, a wyobraźcie sobie, co się stanie, jeżeli takich wniosków wpłynie 50, 60, 100. To będziemy czekać faktycznie jeszcze może kolejnych 36 lat. Dlatego uważam, że to nie jest rozwiązanie. My szukamy rozwiązania, które będzie

z urzędu. Nie składajmy w tym momencie na mieszkańców obowiązku, żeby sami sobie próbowali to regulować.

Chciałem się odnieść do kolejnej kwestii w tej odpowiedzi, odnośnie do tego, kto zaproponował, kto przygotował projekt ustawy. Jest napisane tak: „odnosząc się natomiast do przygotowanego w marcu 2019 r. przez samorząd lokalny rozwiązania w formie propozycji legislacyjnych" itd. Chcę powiedzieć, że to nie była nasza propozycja bez żadnych analiz. Chcę powiedzieć, że ta propozycja dopiero powstała po wielu konsultacjach na szczeblu samorządowym, przede wszystkim z organami wojewody, po przygotowaniu opinii prawnych profesor Truszkiewicza, profesor Lemańskiej, profesora Dolnickiego. Nie było żadnych konkretnych dowodów na to, że możemy to inaczej rozwiązać. Skoro takie autorytety, jak już wspomniałem profesor Truszkiewicz, profesor Lemańska, powiedziały, że nie da się tego inaczej załatwić, to taki projekt ustawy powstał przygotowany przez organy województwa po konsultacji ze starostą, jako organem prowadzącym, oraz wójtem gminy, jako tym najbardziej, że tak powiem, będącym na miejscu, na samym dole.

Dlatego to jest bardzo ważne sprostowanie. To nie było moje czy innych pracowników widzimisię. Szanowni państwo, teoretycznie nie chcemy rozwiązywać tego problemu legislacyjnie. Ja jeszcze raz pozwolę sobie zacytować stanowisko głównego geodety kraju, pana Izdebskiego, z 15 stycznia 2021 r.: „Interwencja legislacyjna może więc stanowić rozwiązanie, dzięki któremu dane ewidencji gruntów budynków zostaną zaktualizowane z urzędu – to jest nasz cel – zaktualizowane z urzędu, co zakończy trwającą od wielu lat sytuację niepewności w obrocie nieruchomościami i prawach do nieruchomości we wsi Lipnica Wielka".

11 grudnia 2019 r. minister rolnictwa i rozwoju wsi, po analizie możliwych rozwiązań prawnych zaistniałej sytuacji, stwierdził, że sprawa scalenia gruntów wsi Lipnica Wielka jest szczególnie skomplikowana, głównie z uwagi na wydany w tej sprawie wyrok, mimo iż był on już w znacznej części wcześniej wykonany. Z tego powodu najbardziej racjonalnym rozwiązaniem wydaje się być przyjęcie przez Sejm specjalnej ustawy, mającej na celu uregulowanie stanu prawnego nieruchomości położonych na obszarze scalenia wsi Lipnica Wielka.

Myślę, że te dwa stanowiska osób, które to analizowały, które wtedy i myślę, że obecnie nie widzą innego rozwiązania, są bardzo kluczowe w tym momencie. Szanowni państwo, rozwiążmy ten problem z urzędu. Nie cedujmy obowiązku rozwiązania sobie indywidualnych spraw na mieszkańców. To nie może tak wyglądać. Powtarzam po raz kolejny, to nie mieszkańcy są winni. Mieszkańcy są beneficjentami skutków związanych z decyzją, później z uchyleniem itd. Pomóżmy im, ale z urzędu.

Jeżeli chodzi o pytania dotyczące tej sytuacji, gdzie mieszkańcy mogą skorzystać z art. 10, czyli iść i spróbować sobie uregulować te stany prawne. Pytanie padło, ile to będzie trwało? Nie wiemy. A jak będą się zachowywać sądy, co one będą robić? Przecież nie przywrócą starego stanu, bo się nie da. To co, mieszkańcy będą czekać kilka lat na rozwiązanie sprawy właśnie tą drogą? No myślę, że nie. Mamy możliwości. Mamy argumenty ku temu, żeby rozwiązać ten problem legislacyjnie.

Szanowni państwo, proszę od początku, jeżeli jest taka wola, o to by spróbować zrobić to formą legislacyjną. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Jeżeli nie, to ja się chciałbym włączyć do tej dyskusji. Szanowni państwo, kwestie tę dyskutujemy, jak zauważył pan wójt, już dość długo. Padło wiele argumentów i myślę, że to dobrze, że na tym forum te argumenty wybrzmiały. Mogliśmy porównać ich wagę i mogliśmy ocenić dotychczasowe zdarzenia, które doprowadziły do dzisiejszej sytuacji. Myślę, że tak jak dzisiaj też prezydium Komisji dyskutowało o kwestii dalszej rekomendacji w tej sprawie, mamy przekonanie, że to jest sytuacja wyjątkowa i wymaga wyjątkowych rozwiązań. Mamy świadomość, że generalnie rozwiązania powinny być systemowe i wspólne dla całego kraju. Ale też widzimy, że w tej konkretnej sytuacji trzeba działać. Trzeba podjąć inicja-

tywę nietypową właśnie dlatego, że te generalne rozwiązania, które powszechnie są stosowane, w tym konkretnym przypadku są niewykonalne.

Rozumiemy jako niewykonalne rekomendacje, by te postępowania toczyły się w trybie indywidualnym, a zwłaszcza na drodze sądowej. Tak jak zauważył pan wójt. Możemy zupełnie sobie poteoretyzować, ale mamy chyba wszyscy świadomość, że oznacza to, że to jest niewykonalne. To jest po prostu niewykonalne. I wreszcie, tak jak podkreśliła też pani przewodnicząca Augustyn, to nie jest projekt, który ma charakter amatorski. Jest to projekt bardzo profesjonalnie przygotowany, przedyskutowany z osobami, których kompetencje w tej dziedzinie są niekwestionowane.

Dlatego, w moim przekonaniu, ten projekt może być podstawą dalszego postępowania. Ten projekt może podlegać dalszym korektom, natomiast trzeba na podstawie tego projektu znaleźć rozwiązanie, które jak zauważył pan poseł Wojciechowski, wreszcie pozwoli przełamać patową sytuację. Trzeba poszukać wszelkich możliwych rozwiązań, również sięgając po środki unijne, by ten proces móc przeprowadzić skutecznie. I by też ta sytuacja, jaka zaistniała w gminie Lipnica Wielka, nie była przeszkodą do podejmowania i prowadzenia procesów scaleniowych w innych miejscach w kraju. Dlatego rekomendacja prezydium Komisji, by Komisja wystąpiła z inicjatywą ustawodawczą na podstawie przedstawionego Komisji projektu.

To tyle mojego głosu. Czy ktoś z państwa chciałby się jeszcze wypowiedzieć? Czy przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa jeszcze chcieliby się odnieść? Rozumiem, że państwo jesteście otwarci na tę dyskusję i na udział w tych dalszych pracach, w których musimy znaleźć rozwiązanie dla tego problemu. Rekomenduję, by Komisja przyjęła uzupełnioną odpowiedź ministra rolnictwa i rozwoju wsi na dezyderat numer 34 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zakończenia postępowania scaleniowego w Lipnicy Wielkiej. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła uzupełnioną odpowiedź.

Szanowni państwo, dziękuję i przechodzimy zatem do drugiego punktu. Może chwila przerwy technicznej, żeby osoby, które uczestniczyły w tym pierwszym punkcie, mogły swobodnie opuścić posiedzenie.

Szanowni państwo, proszę pana przewodniczącego Jacka Świata o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji w zakresie zakazania emitowania reklam przed lub w czasie audycji emitowanych na platformie VOD.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Szanowni Państwo, przed nami mamy petycję pana Piotra Płaskocińskiego. Oczywiście wnioskodawca zgodził się na ujawnienie danych. Domaga się on zakazu umieszczania reklam na platformie VOD dla odbiorców, którzy opłacili abonament RTV. Uzasadnienie tego żądania jest bardzo skąpe. Sprowadza się do tego, że TVP jest nadawcą publicznym, również świadcząc usługi VOD. No i tyle. Powiem szczerze, nie widzę tu żadnego związku między płaceniem abonamentu a reklamami na platformie VOD. Media publiczne korzystają z abonamentu, finansując tak zwane programy misyjne, kanały tematyczne czy utrzymując z tych abonamentów stacje regionalne, radia i telewizji. Niezależnie od tego również emitują na swoich kanałach linearnych reklamy. Dzięki temu np. są pieniądze na to, byśmy mogli za darmo oglądać mecze Euro czy niebawem będziemy oglądać olimpiadę. Nie ma powodów, by te audycje emitowane przez tak zwaną zwykłą telewizję traktować inaczej niż usługę medialną, jaką jest platforma VOD. Dzięki reklamom na platformie VOD są emitowane ciekawsze filmy czy programy muzyczne.

Ekspert Biura Analiz Sejmowych zwraca uwagę, że zasady emisji reklam w telewizji regulowane są szczegółowo w ustawie o radiofonii i telewizji. Ponadto, jeśli chodzi o zasady usług medialnych regulowane są również przez dyrektywę unijną. Podobnie Ministerstwo Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu zwraca uwagę, że rezygnując z reklam, polska telewizja byłaby w gorszej sytuacji konkurencyjnej w porównaniu z nadawcami zagranicznymi czy komercyjnymi, którzy mogą się dofinansowywać czy finansują się z reklam. Przypomina też, że obecnie trwają prace nad implementacją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z 2017 r. dotyczącą koordynacji świad-

czenia usług medialnych. Ta dyrektywa daje całkowitą swobodę nadawcom w zakresie i czasu, i formy emisji reklamy na VOD, a więc zasady również w naszym prawie emitowania reklam na tej platformie są znacznie bardziej liberalne niż zasady emitowania reklam w telewizji. Lapidarnie zresztą ujął to nasz ekspert: Jeżeli coś jest darmowe dla widza, to znaczy, że ktoś musiał za to zapłacić. No i jedną podstawową formą zapłaty są właśnie reklamy. Reasumując, rekomenduję nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Ja tylko z jedną kwestią jednak bym polemizował. Sytuacja nadawcy publicznego jest o tyle odmienna od nadawców komercyjnych, że nadawca publiczny otrzymuje wpływy z abonamentu. To są ogromne wpływy, których oczywiście nie mają prywatni nadawcy. Prywatni nadawcy utrzymują się wyłącznie z reklam czy z innych komercyjnych działań. Na tym polega ta zasadnicza różnica i myślę, że to jest oczywiście problem, na ile ten publiczny nadawca powinien jeszcze korzystać z reklam. Często to już jest walka o rynek. Wydaje mi się, że to nie oznacza równości rynkowej różnych podmiotów. Przyznam, że mnie często rażą treści, które są emitowane z wykorzystaniem środków, do których ja się również dokładam moimi podatkami. Natomiast jeżeli jestem nabywcą telewizji komercyjnej i płacę za nią abonament, to wiem za co płacę i akceptuję ten program, który jest tam emitowany.

Mam poczucie, że to nie jest do regulacji w trybie naszej Komisji, bo jest to jeden z tych sporów generalnych, które się toczą od dawna i one powinny być uregulowane w podstawowym trybie, czy na tym głównym forum debaty parlamentarnej. To tyle mojego głosu.

Jest rekomendacja, by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy wobec tej rekomendacji są uwagi? Nie widzę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, w kolejnym punkcie mamy petycję, którą będzie przedstawiać pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Szanowni państwo, czy byłaby akceptacja, żebyśmy jako pierwszą rozpatrzyli petycję w punkcie czwartym? Nie słyszę sprzeciwu, zatem poproszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 227 ustawy z 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie daty wypłaty uposażenia funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja jest tak jak pan przewodniczący powiedział, w sprawie zmiany ustawy z 16 listopada 2016 r. o KAS w sprawie zmiany wypłaty uposażenia funkcjonariuszy. W miejsce obecnego sposobu wypłaty z dołu, żeby wprowadzić wypłatę tego wynagrodzenia z góry.

Do tej petycji dołączona jest opinia Biura Analiz Sejmowych, z której wynika, że petycja jest zgodna z wszystkimi warunkami, aby mogła zostać rozpatrywana oraz jest dołączona analiza tej petycji pod względem prawnym. Autor petycji powołuje się, że wszystkie inne służby mundurowe mają wypłatę wynagrodzenia z góry pierwszego dnia miesiąca. Natomiast funkcjonariusze Krajowej Administracji Skarbowej, funkcjonariusze umundurowani, których autor petycji też porównuje, na przykład ich służbę do służby w Policji, że ona jest bardzo jej podobna… Jest rozbieżność właśnie w terminie wypłaty wynagrodzenia.

Z analizy Biura Analiz Sejmowych wynikają jednak pewne różnice w stosunku do innych służb, takich jak Policja czy też straż pożarna, ponieważ Krajowa Administracja Skarbowa, te jednostki czy też formacje umundurowane w Krajowej Administracji Skarbowej, one są jakby w odwrotnej sytuacji, jakby odwrotnie tam jest to ustawione, ponieważ one są wewnątrz służby cywilnej. Oczywiście są również osoby cywilne zatrudnione na przykład w straży pożarnej czy też w Policji. Ale to są osoby cywilne zatrudnione w ramach służby mundurowej, a nie tutaj w tak jakby oddzielny sposób. Nieco inna też jest też ścieżka rekrutacji tych osób do Krajowej Administracji Skarbowej niż

w przypadku Policji czy też w przypadku Państwowej Straży Pożarnej, czy też podobnych służb.

Sposób wypłaty tego wynagrodzenia jest pewną formą polityki kadrowej czy też polityki wobec tej służby ze strony ministra. Jest to stosunkowo nowa służba, więc te przepisy, które zostały zupełnie niedawno ustalone, kilka lat temu, są przepisami, które nie są jakieś ostateczne i trudno je podejrzewać o pewną jakąś tam zastałą sytuację. W zasadzie należałoby tu podejść, że ta petycja nie ma uzasadnienia. Zresztą podobnie wskazuje Biuro Analiz Sejmowych.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, ja bym wystąpił z dezyderatem do ministra finansów, aby zastanowił się czy to zróżnicowanie jest zamierzone. Czy też w przyszłości to zróżnicowanie należałoby zmienić, bo być może jest jakaś kwestia pewnej polityki zrównania warunków służby poszczególnych służb mundurowych. Jeżeli jest taka polityka, być może ta petycja przysłużyłaby się dobrze realizacji tego celu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Proszę bardzo, czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Jest rekomendacja, byśmy w sprawie postulatu zawartego w przedstawionej petycji wystąpili z dezyderatem do ministra finansów. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję.

Wracamy do poprzedniego punktu porządku. Proszę panią przewodniczącą Urszula Augustyn o przedstawienie petycji wielokrotnej w sprawie podjęcia uchwały dotyczącej szczepień przeciwko wirusowi SARS-CoV-2.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, otóż petycja jest petycją wielokrotną, jak pan przewodniczący podkreślił i jest petycją, w której autorzy zwracają się do rady gminy, a ponieważ do rady gminy takiej petycji skierować nie mogą, więc w drodze następstwa zwracają się do Sejmu, do parlamentu o to, aby parlament uchwalił następującą uchwałę:

„Zgodnie z artykułem 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wszyscy są równi wobec prawa. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny. W związku z powyższym za niedopuszczalne uważamy jakiekolwiek działania władz międzynarodowych, krajowych czy lokalnych, wykluczające społecznie mieszkańców gminy z powodów rasowych, religijnych, medycznych czy sanitarnych. Działania rozumiemy jako regulacje prawne, a także wywieranie medialnej czy społecznej presji na urzędników czy funkcjonariuszy, przedsiębiorców, lokalne społeczności czy wspólnoty wyznaniowe, zachęcające do jakiejkolwiek formy segregacji mieszkańców. Jednocześnie przed rozpoczęciem zapowiadanych przez Rząd RP masowych szczepień przeciwko wirusowi SARS-CoV-2 planowanych od 2021 r., których eksperymentalnymi biorcami mają być także mieszkańcy gminy, uznajemy za zasadne, niezbędne, by Rząd RP uzyskał pisemne gwarancje ze strony producentów szczepionek, że w przypadku jakichkolwiek powikłań gotowi są oni przyjąć i ponieść wszelkie koszty prawne i finansowe wystąpienia niepożądanych odczynów poszczepiennych. Stanowisko to uzasadniamy art. 39 Konstytucji RP zabraniającej poddawania obywateli eksperymentom naukowym, w tym medycznym, bez dobrowolnie wyrażonej zgody."

Autorzy tej petycji składali ją w momencie, kiedy jeszcze nie było rozwiązań dotyczących szczepienia przeciwko wirusowi SARS-CoV-2. Dzisiaj wiemy, że te szczepienia nie są obowiązkowe, Dzisiaj wiemy także, że Sejm, jeżeli zechce, może podobną uchwałę przyjąć, natomiast nie ma takiej potrzeby. Szczepienia nie są obowiązkowe. W tej sytuacji treść petycji jest bezzasadna, albowiem każdy z obywateli może dobrowolnie poddawać albo też nie poddawać się szczepieniu. W związku z tym argumenty, które są w uchwale zaznaczone, szczególnie te, które mówią o konsekwencjach zdrowotnych szczepień nie są obligatoryjne dla każdego z obywateli. Proponuję więc, aby nie uwzględniać żądania zawartego w treści petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Czy wobec rekomendacji, by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę panią przewodniczącą Katarzynę Mrzygłocką o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 1 ust. 2 ustawy z 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych.

Poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, przedmiotem petycji Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Internowanych i Represjonowanych, jest zmiana ustawy z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnionym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych polegająca na pozbawieniu prawa do uprawnień określonych tą ustawą pracowników, funkcjonariuszy, żołnierzy lub współpracowników organów bezpieczeństwa państwa PRL. Uprawnienia wynikające z ustawy przysługują żołnierzom zastępczej służby wojskowej, którzy w latach 1949–1959 byli przymusowo zatrudniani w kopalniach węgla, kamieniołomach oraz zakładach pozyskiwania i wzbogacania rud uranowych; żołnierzom z poboru w 1949 r., którzy byli wcieleni do ponadkontyngentowych brygad „Służby Polsce" i przymusowo zatrudniani w kopalniach węgla i kamieniołomach oraz żołnierzom przymusowo zatrudnianym w batalionach budowlanych w latach 1949–1959. Zgodnie z propozycją wnioskodawcy, która polega na dodaniu do listy okoliczności wyłączających możliwości uzyskania uprawnień wynikających z ustawy o żołnierzach zastępczej służby sytuacji, w której osoba spełniająca warunki do uzyskania uprawnień wynikających z ustawy, była jednocześnie pracownikiem, funkcjonariuszem lub żołnierzem organów bezpieczeństwa państwa, chyba że przedłoży dowody, iż przed dniem 31 lipca 1990 r. bez wiedzy przełożonych czynnie wspierała osoby lub organizacje działające na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości i suwerenności lub respektowania politycznych praw człowieka w Polsce oraz co do której w Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nie zachowały się dokumenty wytworzone przez nią lub przy jej współudziale w ramach czynności wykonywanych przez nią w charakterze tajnego informatora lub pomocnika przy operacyjnym zdobywaniu informacji przez organy bezpieczeństwa państwa.

Proponowana przez wnioskodawcę regulacja powinna być zmodyfikowana i uzupełniona w sposób pozwalający zniwelować ryzyko zarzutów naruszania zasad konstytucyjnych, ochrony praw nabytych, zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz zabezpieczenia społecznego. Ponadto w ustawie wprowadzającej proponowane zmiany powinny znaleźć się dodatkowo przepisy proceduralne pozwalające na prowadzenie procedury weryfikacyjnej. BAS wskazuje na niedoskonałości proponowanych zapisów, a Komisja do Spraw Petycji nie ma instrumentów pozwalających na dokonanie kompleksowej oceny problemu i przygotowanie projektu, a przede wszystkim jego uzasadnienia. Dlatego proponuję dezyderat do prezesa Rady Ministrów o rozważenie podjęcia przez rząd inicjatywy ustawodawczej w tym zakresie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Pan, bardzo proszę.

Dyrektor Biura Dyrektora Generalnego Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Tomasz Lis:

Tomasz Lis. Szanowana Komisjo, w imieniu Urzędu do Spraw Kombatantów od razu się wypowiem w stosunku do petycji, która jest w kolejnym punkcie rozpoznawana, bo to jest tożsama treściowo petycja. Otóż jej istotą jest, aby państwo polskie nie przyznawało pewnych przywilejów funkcjonariuszom komunistycznego aparatu bezpieczeń-

stwa oraz osobom z owym aparatem współpracującym. Jest to jak najbardziej postulat słuszny.

Rzeczywiście, w przypadku kombatantów taka częściowa weryfikacja już nastąpiła, przy czym my weryfikowaliśmy fakt zatrudnienia w organach bezpieczeństwa do 1956 r. Petycja idzie trochę dalej do 1990 r. Nie badaliśmy również kwestii współpracy z komunistycznym aparatem bezpieczeństwa. To nie było badane. I tak jak powiedziałem, trudno odmówić takiemu poglądowi racji i słuszności, że osoby, które w istocie nie prowadziły działalności niepodległościowej, a wręcz przeciwnie, swoim postępowaniem przeciwko tej niepodległości występowały, nie powinny mieć przywilejów, bo te wszystkie świadczenia przyznawane kombatantom, żołnierzom, górnikom czy też inwalidom wojennym, są przywilejami. Ale jest jedno podstawowe „ale", które widzimy, nad którym warto się pochylić i się zastanowić. Czy realizacja tego postulatu będzie w ogóle możliwe? Dlaczego? Otóż obecnie żyje w Polsce 12 tys. żołnierzy, górników, których średnia wieku jest 89 lat. Do tego dochodzą wdowy, które również musielibyśmy weryfikować, gdyż według orzecznictwa sądowego wdowa nie ma prawa do uprawnień, jeśli jej mąż je utracił, gdyby żył, więc wdowy musielibyśmy również weryfikować. To jest kolejne 12 tys. osób. Mamy 60 tys. kombatantów i osób represjonowanych. W wieku 95 lat kombatanci i 85 lat represjonowani, mamy 86 tys. wdów w wieku 89 lat i mamy wreszcie 45 tys. osób deportowanych w wieku 86 lat, czyli mamy łącznie 210 tys. osób. Co tu dużo mówić, to nie jest wiek, w którym człowiek może snuć jakieś plany na przyszłość daleko idące, że użyję takiego eufemizmu. I nasze podstawowa wątpliwość jest taka: czy Instytut Pamięci Narodowej jest w stanie w jakimś realnym terminie, żeby ta ustawa miała sens, przeprowadzić weryfikację 210 tys. osób pod kątem badania, czy po pierwsze nie były funkcjonariuszami aparatu bezpieczeństwa? To jest relatywnie proste, ale znacznie bardziej skomplikowane jest kwestia ustalenia współpracy z komunistycznym aparatem bezpieczeństwa. To jest nasza taka wątpliwość. Można powiedzieć, techniczna, nie aksjologiczna. Nie ma przedstawicieli IPN-u i nie chciałbym się za nich wypowiadać, ale czy jest to możliwe w przeciągu 2, 3, 4 lat? W innym przypadku to nie ma sensu, prawda? Prowadzenie tego typu działań nie ma sensu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę, zatem proszę panią przewodniczącą o końcową rekomendację.

Poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Absolutnie zgadzam się z tym, co pan dyrektor powiedział. I zarówno w jednej i w drugiej ustawie, w jednej i w drugiej petycji, wiemy, kogo te petycje dotyczą. Merytorycznie kierunkowo, trudno mieć wrażenie, że petycja jest niezasadna. Generalnie ona jest zasadna, ale jest bardzo dużo niedoskonałości w tej petycji. Pokonanie ich czy naprawienie nie jest w gestii Komisji Petycji i w związku z tym podtrzymuję to, żeby Komisja zwróciła się z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów. I żeby to może był wspólny dezyderat zarówno dotyczący...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Bo za chwilę, jak pani przewodnicząca przedstawi drugą petycję i będzie podobna rekomendacja przyjęta, to możemy przyjąć, że będzie to jeden dezyderat. Natomiast co do tej petycji, jest rekomendacja, byśmy wystąpili z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów.

Czy jest akceptacja? Nie słyszę głosów innych, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Proszę panią przewodniczącą o przedstawienie kolejnej petycji, analogicznej dotyczącej zmian w tej samej ustawie o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, ale właśnie w takim samym zakresie jak w poprzedniej petycji. Bardzo proszę. Zapraszam.

Poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Autorem tej petycji jest również Ogólnopolskie Stowarzyszenie Internowanych i Represjonowanych. A przedmiotem jest zmiana ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i stanu powo-

jennego, polegająca na pozbawieniu prawa do uprawnień określonych tą ustawą pracowników, funkcjonariuszy, żołnierzy oraz współpracowników organu bezpieczeństwa państwa PRL.

Intencją wnioskodawcy jest doprowadzenie do sytuacji, w której zostanie nie tylko wykluczona możliwość przyznawania uprawnień na podstawie wniosków złożonych po dacie wejścia w życie proponowanych przepisów, ale również zostaną przeprowadzone postępowania weryfikacyjne, stosownie do aktualnego stanu wiedzy o wskazanych w nowelizacji aktywnościach osób, mających już przyznane uprawnienia wynikające z ustawy o kombatantach. Z wprowadzeniem rozwiązań proponowanych przez wnioskodawcę wiąże się ryzyko pozostawienia czy postawienia zarzutów niezgodności z innymi zasadami konstytucyjnymi. Mogą to być zarzuty naruszenia zasady zapewnienia bezpieczeństwa, zabezpieczenia społecznego poprzez ryzyko odebrania lub obniżenia świadczeń, zabezpieczenia społecznego poniżej minimum życiowego, ochrony zaufania obywatela do państwa, stanowionego przez nie prawa, ochrony praw nabytych oraz naruszania zasady specjalnej opieki, jaką państwo powinno otaczać weteranów walk o niepodległość.

W związku z tym, że według opinii BAS-u, konieczne jest poddanie propozycji tekstu koniecznym uzupełnieniom, a tak jak wspomniałam poprzednio komisja nie ma instrumentów pozwalających na kompleksową analizę oceny problemu i przygotowanie projektu. Jeżeli chodzi o uzasadnienie wnoszę, żeby skierować do prezesa Rady Ministrów dezyderat i żeby to zrobić łącznie z tą petycją wcześniejszą, czyli 341, żeby to był dezyderat łączny. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę, czy jest akceptacja dla rekomendacji, byśmy wystąpili z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów? Nie słyszę uwag, zatem uznaję, iż jest akceptacja. Czy jest akceptacja by był to wspólny dezyderat dezyderatem dotyczącym wcześniej przedstawionej petycji? Nie słyszę uwag, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o wystąpieniu ze wspólnym dezyderatem w sprawie postulatów zawartych w obu przedstawionych petycjach.

Szanowni państwo, w kolejnym punkcie proszę pana posła Mirosława Maliszewskiego o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 56 ust. 3 i 4 ustawy z 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

Poseł Mirosław Maliszewski (KP):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja jest wniesiona przez osobę fizyczną, spełnia wymagania formalne, dotyczy zmiany ustawy o powszechnym obowiązku obrony poprzez zastąpienie we wskazanych przepisach wyrazów „leki i leków” odpowiednio wyrazami „produkty lecznicze i produktów leczniczych”. W uzasadnieniu petycji autor stwierdza, że ustawa odwołuje się do nieaktualnego pojęcia i w konsekwencji wydane rozporządzenie również je zawiera, a zmiany mają charakter porządkujący. Tym niemniej ekspert Biura Analiz Sejmowych mówi, że ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej definiuje te dwa pojęcia jako tożsame, czyli „produkty lecznicze i produktów lecznicze” jako „leki i leków”. Ekspert sugeruje, że w związku z tym nie dochodzi do nieprawidłowości, złego interpretowania i ta różnica w pojęciach nie ma zasadniczo wpływu na podejmowane decyzje, na oddziaływanie na osoby, których ustawa o obowiązku obrony dotyczy.

W związku z tym ekspert sugeruje, że ze względu na niewielkie znaczenie, jedynie mające na celu, jak gdyby drobne uporządkowanie polskiego prawa można wystąpić z inicjatywą ustawodawczą. Ale nie jest to problem, który powoduje rozbieżności interpretacyjne i chyba nasza komisja nie powinna w tym zakresie podjąć żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem jest rekomendacja, byśmy nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komi-

sja podjęła taką decyzję. Dziękuję i przechodzimy do ostatniego punktu. Rozpatrzenie projektów dezyderatów.

Szanowni państwo w pierwszym projekcie dezyderatu do ministra rodziny i polityki społecznej w sprawie zasad obliczania dochodu przy ustalaniu odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej. Petycję przedstawiał pan poseł Marcin Duszek. Pan poseł potwierdza akceptację dla projektu dezyderatu. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy jest akceptacja dla projektu dezyderatu? Nie słyszę uwag, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję.

W drugim projekcie dezyderatu do ministra klimatu i środowiska w sprawie zmian w przepisach odnoszących się do gospodarowania odpadami petycję przedstawiał pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o pana stanowisko w tej sprawie.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Bez uwag, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa ma uwagi? Nie słyszę. Czy jest akceptacja dla projektu dezyderatu? Nie słyszę uwag. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

W kolejnym punkcie mamy dezyderat do ministra rozwoju, pracy i technologii w sprawie zmian w ustawie z 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji. Petycje przedstawiała pani przewodnicząca Urszula Augustyn.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. Również bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa w tej sprawie chciałbym zabrać głos? Nie słyszę. Czy jest akceptacja dla projektu dezyderatu? Nie słyszę uwag. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

W kolejnym punkcie mamy dezyderat, projekt dezyderatu do ministra zdrowia w sprawie aktualizacji przepisów ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Petycje przedstawiał pan poseł Robert Warwas. Pan poseł potwierdza akceptację dla projektu dezyderatu. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy są zastrzeżenia do zamiaru przyjęcia dezyderatu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

W kolejnym punkcie mamy projekt dezyderatu do prezesa Rady Ministrów w sprawie dokonania zmian porządkujących w przepisach niektórych ustaw. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Bardzo proszę o stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący, bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy są zastrzeżenia do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

W kolejnym punkcie mamy projekt dezyderatu do ministra sprawiedliwości w sprawie funkcjonowania ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Petycje referował pan przewodniczący Jacek Świat.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Do petycji i do dezyderatu nie mam uwag. Na marginesie powiem, że skądinąd dowiedziałem się, jakiego miasta to dotyczy i jakich osób. Prawdopodobnie sytuacja tego miasta, tego urzędu wygląda trochę inaczej niż nam to przedstawiał wnioskodawca. Niemniej problem jest realny i bardzo dobrze, że taki dezyderat powstał i będziemy go rozpatrywać.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy są zastrzeżenia do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

I w ostatnim punkcie mamy projekt dezyderatu do ministra sprawiedliwości w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny w zakresie odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy przekroczeniu obrony koniecznej. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący, również ten dezyderat bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy są uwagi do zamiaru przyjęcia tego dezyderatu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Na tym wyczerpaliśmy porządek ostatniego dzisiaj posiedzenia. Bardzo wszystkim dziękuję za udział w tym maratonie posiedzeń naszej komisji. Przypominam, że na tym nie koniec. Jutro o godzinie 9.00 kolejne posiedzenie naszej komisji, na które już w tej chwili zapraszam. A teraz zamykam posiedzenie Komisji i życzę wszystkim państwu dobrego wieczoru.